

[Lis Starcke]

der er videregivet, og det foreslår vi derfor i ændringsforslag nr. 4 forlænget til det dobbelte tidsrum, til ét år. Jeg kan sige, at vores forslag kom noget tidligere end de radikales forslag, men at de radikales er meget lig vores, sådan at retsforbundet vil kunne stemme for samtlige de ændringsforslag, der er stillet af de radikale, og også SF og kommunisterne har jo været med i nogle af disse ændringsforslag.

Jeg vil også gerne sige, at jeg synes, at der er foregået et meget stort og positivt arbejde i udvalget. Jeg synes, det har været dejligt at se, at det, vi alle sammen ønskede, var at få den bedst mulige lov.

Wilhelm (VS):

VS har ikke haft lejlighed til at skrive med på betænkningen i retsudvalget, men vores principielle holdning til registerspørgsmålet har vi gjort rede for ved de to førstebehandlinger, der allerede har været, og det skal jeg ikke gentage.

Vi føler os dækket ind af de ændringsforslag, der er stillet af SF, de radikale, DKP og uden for betænkningen af retsforbundet, og har derfor ikke stillet nogen selv. Men vi ved jo også godt, hvad resultatet vil blive af det her, når vi kigger på, hvilke ændringsforslag der er stillet af et mindretal og hvilke af et flertal. Det vil på ingen måde blive tilfredsstillende i forhold til det, vi mener man burde stille efter med den første registerlovgivning, der er lavet på dette område herhjemme.

Vi kan være enige i det, som vi – jeg tror, så sent som i dag – har fået fra Fællesrådet for Danske Tjenestemand- og Funktionærorganisationer, altså FTF. Det er en lidt sen henvendelse om denne lovgivning, hvori de skriver, at det bør være et hovedprincip, at ingen kan registreres uden at være gjort skriftligt bekendt med det, at der fra alle registre, såfremt det ønskes, skriftligt skal gives den enkelte registrerede meddelelse om indholdet i registeret, samt at enhver person kan forlange sig slettet af ethvert register, medmindre dette strider mod almenvellet. Det kan selvfølgelig være svært at administrere og formulere sådan nogle generelle principper, men det er for mig at se end ikke forsøgt i dette lovforslag, heller ikke med de

ændringsforslag, der går i den rigtige retning fra flertallets side.

En anden vigtig henvendelse, jeg synes vi har fået, er henvendelsen fra EDB-personalet, altså fra Prosa. Her påpeges det, at man i virkeligheden laver en registerlovgivning, der i meget høj grad overlader kontrollen til medarbejdernes ansvar, mens det, man i virkeligheden burde gøre, var at være restriktiv med hensyn til selve registreringstiladelserne og ikke med hensyn til, hvad der måtte slippe ud af de registre, som de skal omgås til daglig.

Det resultat, der vil blive ud af det efter afstemningen om ændringsforslagene, kender vi som sagt ud fra, hvem der har stillet de forskellige ændringsforslag, og jeg kan sige på forhånd, at det resultat vil VS ikke kunne støtte. Vi vil ikke kunne medvirke til gennemførelsen af lovforslag nr. L 36, og jeg skal kort begrunde det.

Når regeringen og justitsministeren – hvad jeg i øvrigt savner en forklaring på – ikke kan gå med til, at man indskrænker anvendelsen af CPR-numre i private registre til de tilfælde, hvor der er særlig lovhjemmel for det, hvad er så egentlig begrundelsen for, at socialdemokratiet ikke ønsker det? Når regeringen og socialdemokratiet ikke kan gå med til, at der skal være egenaces over for andre private registre end kreditoplysningsbureauer, så savner jeg også en begrundelse for det, en forklaring på det. Det er en mærkelig skævvridning af hele problemstillingen om, hvad der egentlig er følsomme områder, der er lagt i regeringens holdning til egenaces over for private registre, at man erkender, at det kan være nødvendigt for at undgå et angreb på personers rettigheder i samfundet, at de får at vide, hvad der står om dem i kreditoplysningsbureauernes registre, men ikke i alle mulige andre private registre, når regeringen og socialdemokratiet ikke kan gå med til, at der kun må foregå samkøring efter godkendelse fra tilsynet.

Disse tre ting, som jeg blot har pillet ud blandt en lang række som nogle af de vigtigste, fremgår af justitsministerens holdning til ændringsforslag nr. 3, for så vidt angår dette med personnumrene – der er flere, men dette følger af ændringsforslag nr. 3 – til ændringsforslag nr. 6, for så vidt angår holdningen til egenaces, og til ændringsforslag nr. 7, for så vidt angår forbud mod samkøring